

חושבי רחובות מיהרו למיקלסים

אבל זאת היתה מלחמה פרטית

אם לא גנבה לו כסף, פעם נתן לה מכה. כמעט הוציא לה את כל העין. קיבל או שנתים על תנאי. עושה חיים רק עם ה- מאהבות שלו. הוציא עליהן כספים כמו מים. לא בן-אדם."

נשים זרות

ציונה לא ממנה את ידה בצלחת. לאחר שגונב לאוזנה שמץ מן השמור עות על מעללי בעלה, היא שכרה בלשים כדי לאמת את הסיפורים שהופצו עליו. משרד החקירות הפרטי, שנשכר לצורך ה- משימה, גילה דברים מעניינים ביותר. צולמו תמונות של חיים דהרי מבלה בחברתה של אשה זרה במועדוני-לילה. נחתם מיסמך על-ידי קטינה, בת 16, על כך שחיים בילה איתה. נאספו קבלות על סכומי כסף שהוציא חיים על נשים זרות.

"הוא בגדי!" האשימה שושנה שרעבי את הנפ"ג. הוא התעסק כל הזמן עם אחרות, אמרה.

איפה היתה ציונה באותו ערב? מה הקשר בין זכריה קובין לבין נכיון זריחה? האם אליבי לשעות הערב המאוחרות בלבד הוא מספק במיקרה שכזה? כל אלה הן חלק קטן משלל השאלות הסתומות עדיין.

כית רפאים

יד לאחר קול הנפץ, פרץ חיים דהרי בצעקות הצילו עזות, והחל לרוץ לעבר תחנת המשטרה הרחובותית. שכנו של חיים מהבית הסמוך, דוד ברזילי, סיפר: "שמעתי התפוצצות, רעש וצעקות. התפלאתי מאד שחברת החשמל לא כיבתה את האור. פשוט חשבתי שזה פצצה שזרק האויב. לא ידעתי מה קרה. רק אחרי שעה הגיעה המשטרה והתחילו לשאול שאלות." כמה שכנים רצו בבהלה למיקלטים. "מל-חמה! פצצות!" זעקו.

נערים בני-השכונה, שמואל רוסמן וחיים רוזנסקי, ידעו להוסיף: "אנחנו שמענו בכ"ל ל שזה סכסוך שלו עם אשתו. אימרים שהוא התכוון להתגרש ממנה ולהתחתן עם אחרת."

אנשי השכונה הנירגשים טענו שביתו של חיים דהרי הוא בית ביש-מול. הם סיפרו כי לפי כל הסימנים יש בבית ההוא רוחות רעות. עובדה: לפני מספר שנים תלה את עצמו הדייר הקודם. אבל חיים (46) לא החשיב במיוחד סיפורים אלה. הוא גר בבית עם ציונה אשתו (46) שנים רבות. 28 שנים נשוי הוא לציונה והם ערירים ללא ילדים. "זה לא בגלל ציונה", הסבירו בני משפחתה של האשה.

לפני 14 שנה פתחו השניים קיוסק במרכז רחובות, ולפני שמונה שנים התחילו הסכסוך כים ביניהם. על סכסוכים אלה סיפרו גיי סות ציונה, נשות אחיה העצורים עמה: "חיים לא התנהג אל ציונה כמו שמתנהג גים אל בן-אדם, אמרה רחל, אשתו של שמואל שרעבי העצור. הוא היה יוצא כל

שרידי המלכודת עליהם מצביעה הנערה בת השכונה הם החורים שבדלת. שני רימוני-היד תוכננו כמלכודת-מוות משוכללת ביותר. פתיחת דלת הדירה גרמה להתפוצצותו של אחד מהרימונים התלויים עליה.

רימוני-יד בתצנות

שמונה שנים נמשך הריב בין הבעל לאשתו ונמשכים המשפטים האזרחיים בינם. מדי פעם מחרף החיכוח או נחלש. רק בימים האחרונים הושגה פשרה כלשהי. ציונה, שעזבה את בית בעלה, עזבה לאחרונה גם את בית הוריה ואחיה, ועברה לגור בתל-אביב אצל דודתה. לכאורה, הסתיי דר הכל. עד שבאה ההתפוצצות הנפשעת ופוצצה את הפרשה ביתר חריפות.

מלכודת או הצגה

ינתיים יושבים ארבעת האחים שרי עבי, האשה ציונה וזכריה קובין בבית המעצר. הם ילקחו, כפי הנראה, לבדיקה במכונת-האמת, לאחר שהביעו את הסכמתם לבדיקה. חיים דהרי שהה בבית-חולים אסף-הרופא, ונמסר כי נפגע בעינו מהתפוצצות הרימוני. זמן קצר לאחר שהגיע לבית-החולים שוח-רר, ועבר להתגורר בבית אחותו שבתל-אביב.

הפרשה היא אמנם סתומה ולוטה בערפל עדיין, אך מסתמנות כמה גירסות אפשריות: יתכן שמלאכת החבלה בוצעה על-ידי בני משפחת שרעבי. במיקרה כזה בוצע עת עבדות הנחת רימוני הנפץ בשעות היום. גירסה שניה: הפשע בוצע על-ידי אדם זר בהשראת בני משפחת שרעבי. גירסה נוספת: מלכודת המוות היתה מבוימת על-ידי הקרבן עצמו, כדי לנקום באשתו. האפשרויות הן שונות וההכרעה תיפול רק כאולם בית-המשפט.

הזמן עם אחרות. כוגד בה. בזמן האחרון יצא עם אחת. היה קונה לה הכל. קנה לה מכונת כביסה. קנה לה פריג'ידר. קנה לה גז. כל הקבלות נמצאות אצל העורך-דין שלנו, שמואל קינג. ולציונה נתן מהשגז שום דבר. קדחת נתן לה. עכשיו הוא רוצה להתגרש ממנה ולא

נקמתה של אשה?

זאת היא השאלה המרכזית בתעלומת רימוני-היד. בתמונה נראים חיים דהרי ואשתו ציונה. והם נראים שרוועים בשלווה בשדה פתוח. להשאיר לה שום דבר על הנשמה. היא עבדה בשבילו כמו חמור כל השנים — והוא רוצה לזרוק אותה בלי שום רכוש. שושנה שרעבי, אשתו של יוסף העצור, אמרה בכעס: "מה לא היה עושה לה, לצויר-נה הכסכתנה? היה מחפש לה בבגדים לראות

בערב הפשע ישבו ארבעת האחים בביתם כ"שכונת מרמורק שברחובות. הם ישבו עם סגן-ראש-העיר הרחובותי, זכריה חתוכה, ושוחחו בקשר לשיקומו של יוסף שרעבי שהוא נכה. השיחה הזאת התקיימה בין ה-שעות 10.30 בלילה ל-12 בלילה." זכריה קובין הסביר לשופט יפרח: "אני

זאת היא השאלה המרכזית בתעלומת רימוני-היד. בתמונה נראים חיים דהרי ואשתו ציונה. והם נראים שרוועים בשלווה בשדה פתוח. להשאיר לה שום דבר על הנשמה. היא עבדה בשבילו כמו חמור כל השנים — והוא רוצה לזרוק אותה בלי שום רכוש. שושנה שרעבי, אשתו של יוסף העצור, אמרה בכעס: "מה לא היה עושה לה, לצויר-נה הכסכתנה? היה מחפש לה בבגדים לראות

יום החמישי האחרון הלך לו חיים דהרי הביתה, בשעה אחת אחר הצות. הוא פתח את שערי-החצר, ונכנס. כאשר הגיע אל דלת ביתו, סובר את המפתח, פתח את הדלת בזהירות רבה, וצעד צעד אחד קטן לפנים. התפוצצות מחרשת-אוזניים נשמעה, והדפה אותו בכוח לאחור.

למחרת בבוקר נעצרו ששה אנשים שונים ברחובות. אשתו של הנפגע, ציונה דהרי, וארבעת אחיה של אשתו, יעקב, יוסף, חיים, ושמואל שרעבי, ואדם נוסף בשם זכריה קובין. כאשר הובאו אל שופט-השלום הרחר-בותי, שלמה יפרח, לשם הוצאת פקודת מעצר, אמר איש המשטרה: "כאן התבצע נסיון לרצח. ברגע שפתח חיים דהרי את דלת ביתו שברחוב הרואה, התפוצץ אחד מן תוך שני רימוני-היד שהונחו לו כמלכודת-מוות."

"מאחר ואשתו של דהרי נמצאת בסכסוך מתמדי עם בעלה וכן היה בנפרד ממנו — יש למשטרה יסוד סביר להניח שהחשודה הטמינה את מלכודת-המוות ביחד עם אחיה וזכריה קובין. כדי לרצוח את בעלה ולזכות ברכושו."

לכונם יש אליבי

מסתורין האופף את הפרשה גבר והלך, כשטענו כל החשודים כי בידם אליבי מלא לכל שעות הערב. טען בשמם עורך-הדין שמואל קינג: "הסכסוך בין הבעל לאשתו קיים כבר שמונה שנים. הוא ישן נושן. האחים מעולם לא התערבו בסכסוך."